

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudců Mgr. Aleny Krýlové a Mgr. Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **DEFO s.r.o.**, IČO: 25534963, se sídlem Turkovice 77, Ondřejov, okres Praha-východ, zast. JUDr. Richardem Čičkem, advokátem, se sídlem Milady Horákové 533/28, Praha 7, proti žalovanému: **Česká obchodní inspekce**, se sídlem Štěpánská 15, Praha 2, o žalobě proti rozhodnutí ústředního ředitele České obchodní inspekce ze dne 30.7.2012, č.j. ČOI 67947/12/O100/1000/12/Be/Št,

t a k t o :

I. Žaloba se z a m í t á .

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podal žalobu proti rozhodnutí označenému v záhlaví rozsudku, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí inspektorátu České obchodní inspekce Středočeský a hl. m. Praha (dále jen „správní orgán 1. stupně“) č.j. 12/1836/11/22 ze dne 11.5.2012, kterým byla žalobci uložena pokuta ve výši 100.000,- Kč za správní delikt dle § 19a odst. 3 písm. a) a b) zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů (dále jen „zákon č. 22/1997 Sb.“).

V odůvodnění rozhodnutí uvedl žalovaný, že žalobce se jednání, které je mu kladeno za vinu, dopustil tím, že dle zjištění ze dne 26.9.2011 a 14.11.2011 v postavení dovozce uvedl na provozovně DEFO, Kolbenova 39, Praha 9, na trh nabídkou a prodejem elektrická svítidla (lampičku MA 1122M, závěsné stropní svítidlo 2547-12, stropní svítidlo 9699/16 a lampičku LED s transformátorem TD-1001/B) stanovená dle nařízení vlády č. 17/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na elektrická zařízení nízkého napětí (dále jen „nařízení vlády č. 17/2003 Sb.“) a v případě dvou posledně uvedených i dle nařízení vlády č. 616/2006 Sb., o

technických požadavcích na výrobky z hlediska jejich elektromagnetické kompatibility (dále jen „nařízení vlády č. 616/2006 Sb.“) – s označením CE, které bylo v rozporu s § 13 cit. zákona, neboť nebylo provedeno posouzení shody, a bez ES prohlášení o shodě. V odvolání byla namítána procesní vada s dopadem na zákonnost rozhodnutí spočívající v tom, že odvolatel nebyl vyrozuměn před vydáním rozhodnutí o ukončení dokazování a nemohl tak reagovat na zjištění České obchodní inspekce (dále jen ČOI“) a doplnit svá tvrzení i důkazy. Předpokládal, že bude uskutečněno osobní jednání za účelem ztotožnění listin a k nim vztahujících se výrobků, zadal posouzení u Elektrotechnického zkušebního ústavu, výsledkem je k odvolání přiložený protokol o zkoušce č. 202516-01/01 ze dne 23.5.2012, z něhož vyplývá, že posuzované svítidlo splňuje podmínky pro prodej na trhu a pro označení CE. Pokud ČOI postrádala certifikáty a zprávy vztahující se k posuzovaným výrobkům, bylo její povinností na to účastníka upozornit a dokumenty si vyžádat, zůstala ale nečinná, ač je její povinností obstarat si úplný důkazní stav. Odvolatel předložil již k daným výrobkům prohlášení o shodě, pokud mu ČOI vytýká, že měl předložit i technickou dokumentaci, bylo její povinností je k tomu vyzvat. Tvrdí-li ČOI, že pro ni není možné, aby provedla důkaz dotazem u výrobce vzhledem k jeho lokaci, pak odvolatel namítá, že se o to ani nepokusila, výrobce ostatně komunikuje i prostřednictvím internetu. ČOI si ulehčuje řízení, když nepřijala nabídku na osobní jednání, kdy by jí odvolatel poskytl vysvětlení a ztotožnil výrobky s dokumenty. K výši pokuty odvolatel namítl, že dosud nebyl postižen pokutou, má zájem na dodržování povinností a není nutné jej trestat. Nebylo vysvětleno, proč byla uložena pokuta právě ve výši 100.000,- Kč, a to i ve vztahu k jeho podnikatelské velikosti, obratu, zisku, apod., ČOI si neopatřila podklady, z nichž by mohla přiměřenost a důvodnost pokuty posoudit, ta je proto nepřezkoumatelná.

K důvodům odvolání žalovaný uvedl, že správní orgán prvního stupně učinil potřebná skutková zjištění, nepochybil ani při právním hodnocení, správní delikt byl bezpečně prokázán a odvolací orgán neshledal ani procesní vadu s dopadem na zákonnost a správnost rozhodnutí. Konstatoval, že sdělením ze dne 9.3.2012 a ze dne 21.3.2012 byl odvolatel seznámen s ukončením dokazování. Posouzení provedené Elektrotechnickým zkušebním ústavem připojené k odvolání by nemohlo vést k příznivějšímu výsledku pro odvolatele, neboť ani podle údajů v protokolu co do označení opět nelze ztotožnit s kontrolovanými výrobky; nadto tu jde o nové posouzení z jara roku 2012, zatímco předmětem daného správního řízení je uvedení stanovených výrobků na trh bez posouzení shody zjištěné na podzim roku 2011. Dodatečné zkoušky nepředstavují doklad o posouzení shody před uvedením svítidel na trh. Neprovedením ústního jednání nedošlo k porušení § 49 správního řádu, správní orgán vysvětlil, jaké povinnosti má osoba uvádějící na evropský trh elektrická zařízení nízkého napětí, jež musí být schopna na požádání k daným výrobkům předložit ES prohlášení o shodě a technickou dokumentaci, aby doložila, že na trh uvedla výrobek, jehož technické charakteristiky, včetně bezpečnostních, byly předtím řádně posouzeny. Co má být obsahem technické dokumentace, je upraveno v právních předpisech, jež má dovozce znát, ostatně i bez jejich znalosti je zřejmé, že se musí jednat v první řadě o dokumenty vypracované k těmto výrobkům, což musí z jejich obsahu vyplývat. Názor žalobce, že při osobním setkání mohl ztotožnit listiny a k nim vztahující se výroby, je nesprávný, toto ztotožnění má průkazně vyplývat právě z dokumentace k výrobkům. V mezidobí mezi kontrolou a rozhodnutím o sankci měl odvolatel několik měsíců na to, aby dokumenty obstaral a zaslal je dozorovému orgánu. Namítat, že si dozorový orgán sám měl u výrobce obstarat „úplný důkazní stav“, není na místě, dozorový orgán si v souladu se svými oprávněními obstarával důkazy (a to důkazy v odvolatelův prospěch) právě tím, že je v souladu s oprávněními dle zákona č. 22/1997 Sb. ve spojení s nařízením vlády č. 17/2003

Sb. a nařízením vlády č. 616/2006 Sb. vyžadoval po subjektu, který má povinnost tyto důkazy o provedení shody na žádost příslušného orgánu předkládat.

Odvolací orgán se ztotožnil i s výší uložené pokuty, která je v rámci sazby do 50 mil. Kč adekvátní zjištěnému porušení zákona a je přezkoumatelná. Orgán prvního stupně pracoval s hledisky dle § 19b odst. 2 cit. zákona, a výslovně pojednal o následcích daného jednání a způsobu jeho spáchání. Odvolací orgán doplnil, že uložení pokuty ve spodní hranici zákonného rozpětí (1/500) považuje za důvodné vzhledem k nižšímu rozsahu inspekčního zjištění (jež se týká pouze 4 druhů výrobků) a k absenci reálné škody na zdraví či majetku, byť samo uvádění nedostatečně prověřených elektrických zařízení na trh představuje rizikový faktor pro bezpečnost uživatelů, jak na to upozornil orgán prvního stupně. Ke třetímu kritériu, tj. okolnosti spáchání deliktu, odvolací orgán uvedl, že nespátřuje důvody ke snížení pokuty, za jisté pozitivum lze sice považovat, že se u odvolatele jedná o první zjištění deliktu tohoto druhu, tj. nejde o recidivu, na druhou stranu však závažnost porušení zvyšuje okolnost, že u výrobků, jež byly vybrány ze sortimentu ke kontrole, nevyhověl ani jediný, tj. ani u jednoho nebylo doloženo posouzení shody před uvedením na trh EU. Ustanovení § 19b odst. 2 mezi kritéria stanovení pokuty nezahrnuje hledisko podnikatelské velikosti, obratu, zisku, apod. Z judikatury sice plyne povinnost správního orgánu přihlídnout k majetkovým poměrům dovozená v souvislosti se zamezením ukládání likvidačních pokut. Likvidační charakter dané pokuty však účastník neprokazoval ani netvrdil. Pokuta uložená ve výši 100.000,- Kč, tj. zřetelně při dolní hranici sazby, není v praxi nijak excesivní v tom smyslu, že by sám správní orgán měl pojmout podezření, že bude mít u odvolatele likvidační účinky.

Žalobce v žalobě namítl, že napadené rozhodnutí je nezákonné, nepřezkoumatelné, vydané na základě nedostatečně zjištěného stavu věci a nesprávného právního posouzení. Správní řízení trpělo závažnými nedostatky, na které žalobce opakovaně upozorňoval. Vydaná rozhodnutí negativně zasahují do zákonných práv žalobce.

Podle žalobce je nesprávný závěr žalovaného o tom, že posuzované výrobky nesplňovaly podmínky pro prodej na území ČR a neměly doklad o posouzení shody před uvedením na trh. Tento závěr nemá ani oporu ve faktickém stavu věci. Žalobce totiž v průběhu správního řízení doložil veškeré potřebné listiny prokazující nezávadnost posuzovaných výrobků a jejich shodu před uvedením na trh EU, čímž bylo prokázáno, že jsou způsobilé k prodeji na trhu ČR. To vyplývá z výsledků posouzení kontrolovaných výrobků u Elektrotechnického zkušebního ústavu, s.p. obsažených v protokolu o zkoušce č. 202516-01/01 ze dne 23.5.2012 (dále jen „protokol o zkoušce“), dle kterého posuzované výrobky splňují podmínky pro prodej na trhu i podmínky pro označení CE. Tvzení žalovaného, že nebylo možné ztotožnit posuzované výrobky s výrobky obsaženými v listinách a protokolu o zkoušce předložených žalobcem ve správním řízení, není ničím podložené. Z listin a z protokolu předložených žalobcem totiž podle žalobce jednoznačně vyplývá typ (model) posuzovaného svítidla, jeho číselné označení i jeho výrobce. Pokud měl správní orgán pochybnosti o tom, zda předložené listiny jsou vypracovány k posuzovaným výrobkům, bylo jeho povinností, aby si před vydáním rozhodnutí ve věci tyto důkazy vyjasnil. Žalobce ostatně sám správnímu orgánu v řízení nabízel osobní vyjasnění obsahu všech žalobcem předložených listin. To však správní orgán odmítl a bez dalšího konstatoval, že z předložených listinných důkazů nevyplývá, že se vztahují k posuzovaným výrobkům. Správní orgán tudíž neprovedl všechny možné důkazy, které by byly podkladem pro spravedlivé a přezkoumatelné rozhodnutí ve věci samé a nevyčerpal všechny možnosti pro důkladné posouzení věci. Mimo to také neprovedl žalobcem navrhovaný důkaz dotazem na

výrobce posuzovaných výrobků ve vztahu ke skutečnostem vytýkaným žalobci ve správním řízení, který byl proveditelný.

Dále žalobce namítal, že si správní orgány neopatřily dostatečný podklad pro objasnění věci, zejména ve vztahu k žalobcem doloženým listinám a provedené důkazy hodnotily nedostatečně a jednostranně v neprospěch žalobce, čímž porušily zásadu rovného zacházení s žalobcem jako účastníkem řízení a povinnost šetřit zákonem zaručená práva žalobce.

Žalobce také namítal, že pokuta ve výši 100.000,- Kč, která mu byla uložena, je nepřiměřeně vysoká s ohledem na skutečnost, že se žalobce nikdy v minulosti nedopustil porušení zákona a ve správním řízení řádně spolupracoval. Tato pokuta je pro žalobce likvidační s ohledem na současný ekonomický útlum a nutnost žalobce hradit své provozní náklady a závazky svým zaměstnancům. Mimo to správní orgány neprovedly žádné šetření ohledně majetkových poměrů žalobce k posouzení důvodnosti výše pokuty. Z těchto důvodů žalobce v případě, že by soud dospěl k závěru, že je napadené rozhodnutí správné, žádal o snížení pokuty na ryse symbolickou úroveň.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že ve věci šlo o čtyři druhy výrobků, a to lampičku MA 1122M, závěsné stropní svítidlo 2547-12, stropní svítidlo 9699/16 a lampičku LED s transformátorem TD-1001/B, které žalobce v postavení dovozce uvedl na trh, tj. jednalo se o svítidla stanovená ve smyslu § 12 zákona č. 22/1997 Sb. dle nařízení vlády č. 17/2003 Sb. a v případě dvou posledně uvedených i dle nařízení vlády č. 616/2006 Sb. Před uvedením těchto výrobků na trh EU musí proběhnout posouzení shody s příslušnými požadavky technických předpisů, což zahrnuje též vypracování technické dokumentace v rozsahu vymezeném příslušným nařízením vlády. Proces posouzení shody, byl-li úspěšný, je pak završen osvědčením této shody formou vydání ES prohlášení o shodě a umístěním označení shody „CE“ na výrobek. Uvedené doklady o posouzení shody je dovozce podle § 13 odst. 7 zákona č. 22/1997 Sb. povinen v období 10 let po ukončení uvádění na trh poskytnout na vyžádání orgánu dozoru. Pro elektrická zařízení nízkého napětí je tato povinnost dovozce (jako osoby, která uvedla na trh EU výrobek ze třetí země) rovněž upravena v bodu 2 přílohy 3 nařízení vlády č. 17/2003 Sb. a pro výrobky z hlediska elektromagnetické kompatibility je obdobná povinnost dovozce (jako osoby, která uvedla na trh EU výrobek ze třetí země) stanovena v bodu 7 přílohy 2 nařízení vlády č. 616/2006 Sb.

Žalobní bod, že posuzované výrobky žalobce splňují podmínky pro prodej na území ČR, odpovídá argumentaci a pozici žalobce v průběhu kontroly a správního řízení, kdy byly z jeho strany opakovaně předkládány různé dokumenty s tím, že jde o dokumentaci z posouzení shody posuzovaných výrobků, přičemž ze strany správního orgánu bylo opakovaně toto odmítáno a byly sdělovány důvody, proč nelze dané dokumenty považovat za doklady o posouzení shody předmětných výrobků, jak je požadují výše uvedené předpisy, a to jednak z důvodů formálních nedostatků předkládaných dokumentů, jednak z důvodů vypracování k výrobkům, které nebylo možno co do jejich označení a technických charakteristik v předmětných dokumentech ztotožnit s výrobky, které se staly předmětem kontroly, přičemž dokumentace ve smyslu bodu 3 příl. 3 nařízení vlády č. 17/2003 Sb. chyběla zcela, předložený protokol o zkouškách se týkal pouze zkoušek nějakých svítidel s označením XYDB na elektromagnetickou kompatibilitu (EMC). V případě protokolu EZÚ, jímž rovněž argumentuje žalobce, pak šlo navíc o dokument datovaný až po uvedení posuzovaných výrobků na trh, čili z povahy věci irrelevantní jako doklad o provedeném posouzení shody před jejich uvedením na trh. Uvedené skutečnosti pak důvodně vedly k závěru o uvedení

posuzovaných výrobků žalobcem na trh bez řádného posouzení shody, včetně vydání ES prohlášení o shodě a vypracování příslušné technické dokumentace, jak je požaduje § 13 zákona č. 22/1997 Sb., a k závěru o rozpornosti označení shody CE umístěného na těchto výrobcích s daným ustanovením.

K tvrzení žalobce, že pakliže měl o tomto správní orgán přesto pochybnost, měl přijmout nabídku žalobce na vyjasnění obsahu těchto listin a měl se rovněž dotázat výrobce na skutečnosti, které vytýkal žalobci ve správním řízení, žalovaný uvedl, že žalobce opakuje argumentaci ze správního řízení, k níž se správní orgán již vyjádřil ve svých rozhodnutích. Ze strany žalobce jde přinejmenším o nepochopení příslušné právní úpravy a o neopodstatněné přesouvání jeho odpovědnosti na dozorový orgán. Technická dokumentace a ES prohlášení o shodě vypracovávané před uvedením výrobku na trh musí být z povahy věci vypracovány k těmto výrobkům. Neodpovídá povinností výrobce či dovozce (při dovozu ze zemí mimo EU), aby jako doklad o posouzení shody kontrolovaného výrobku předkládali protokoly o zkouškách, atd. znějící na výrobky, jež nelze s kontrolovanými výrobky ztotožnit, a nahrazovali tento nedostatek ústním vyjádřením, jímž se situace má vyjasnit. Kromě toho zcela jistě nemůže ústní vyjádření nahradit absentující doklady o posouzení shody. Žalobcem vytýkané nevznesení dotazu na výrobce (čímž má asi na mysli dva subjekty uvedené v jím předložených dokumentech, tj. Zhongshan Xing Yu Da Bang Lighting Co., Ltd., a Zhongshan City Summer Science & Technology Lighting Co., Ltd., jelikož výrobky samotné žádný údaj o výrobci neměly) žalovaný nepokládá za relevantní, neboť ze znění bodu 2 přílohy 3 nařízení vlády č. 17/2003 Sb. a bodu 7 přílohy 2 nařízení vlády č. 616/2006 Sb. i z povahy věci plyne, že jakákoli oprávnění v tomto směru má dozorový orgán pouze vůči výrobcům usazeným v ČR, popř. v jiném členském státu EU, nikoli však vůči subjektům ze třetích zemí. V těchto případech jde o povinnost subjektu, který na evropský trh daný výrobek uvedl, aby si předem ověřil řádné posouzení shody takového výrobku a byl schopen provedení takového posouzení v souladu s uvedenými ustanoveními na žádost orgánu dozoru doložit. Jakákoli korespondence do Číny ve snaze dosáhnout nějakých poznatků ohledně okolností, jež měl dle zákona doložit žalobce, by tak byla pouze mimozákonnou aktivitou správního orgánu nad rámec jeho právem stanovených oprávnění a úkolů při výkonu dozoru nad trhem v jeho územní působnosti.

K námitce žalobce týkající se nepřiměřenosti uložené pokuty a skutečnosti, že pokuta je pro něho likvidační, a že žalovaný neprovedl šetření majetkových poměrů žalobce, žalovaný uvedl, že i tato argumentace byla již zčásti odvolací námitkou a jako taková byla již traktována v odůvodnění druhoinstančního rozhodnutí. S odkazem na vydaná rozhodnutí žalovaný zopakoval, že okolnost, že jde o první zjištěný delikt tohoto typu, byla vzata jako hledisko polehčující, avšak nelze jím odůvodnit snížení pokuty na symbolickou výši, a totéž platí, pokud jde o žalobcem deklarovaný zájem dodržovat své povinnosti. Pokutu totiž naopak v rámci komplexního hodnocení závažnosti deliktu zvyšuje rizikovost uvádění výrobků na trh bez předchozího řádného posouzení shody s požadavky na bezpečnost, atd. vyplývajícími z nařízení vlády č. 17/2003 Sb., resp. na elektromagnetickou kompatibilitu dle nařízení vlády č. 616/2006 Sb., přičemž fakt, že zjištěný nedostatek se týkal všech čtyř ke kontrole vybraných svítidel, o předchozí vůli žalobce dodržovat předmětné předpisy příliš nesvědčí. Ve vztahu k údajnému likvidačnímu účinku dané pokuty a neprovedení šetření majetkových poměrů žalobce před jejím vyměřením pak lze rovněž odkázat na závěrečný odstavec druhoinstančního rozhodnutí, kde odvolací orgán žalovaného sdělil důvody neshledání této odvolací námitky důvodné.

Ze správního spisu předloženého žalovaným soud zjistil tyto podstatné skutečnosti:

Dne 26.9.2011 byla na provozovně DEFO, Kolbenova 39, Praha 9, provedena kontrola zaměřená mimo jiné na dodržování zákona č. 22/1997 Sb. V rámci kontroly bylo zjištěno, že žalobce uvádí na trh nabídkou a prodejem elektrická svítidla (lampičku MA 1122M, závěsné stropní svítidlo 2547-12, stropní svítidlo 9699/16 a lampičku LED s transformátorem TD-1001/B) s označením CE, která jsou stanovenými k posouzení shody dle nařízení vlády č. 17/2003 Sb. a poslední dvě uvedené i dle nařízení vlády č. 616/2006 Sb. Žalobci bylo v rámci kontroly opatřením mimo jiné uloženo předložit při došetření kontroly doklady podstatné k dokončení kontroly dle zákona č. 22/1997 Sb., a to nabývací doklady na posuzované výrobky vydané před datem kontroly 26.9.2011, ES prohlášení o shodě, podkladovou technickou dokumentaci a příp. další doklady použité při posouzení shody. Dne 14.11.2011 bylo provedeno došetření kontroly ze dne 26.9.2011. Žalobce předložil nabývací doklady k posuzovaným výrobkům, ze kterých vyplývá, že výrobky nabyly od dodavatele společnosti GOOD ESSENCE LIMITED, se sídlem v Honkongu. K žádnému z posuzovaných výrobků nebylo předloženo požadované ES prohlášení o shodě ani podkladová technická dokumentace či jiné dokumenty osvědčující provedení posouzení shody posuzovaných výrobků v rozsahu nařízení vlády č. 17/2003 Sb. a nařízení vlády č. 616/2006 Sb.

Dne 17.2.2012 inspektorát ČOI Středočeský a hl. m. Praha vydal příkaz č.j. 12/1836/11/P/22, jímž uložil žalobci pokutu ve výši 100.000,- Kč za správní delikt dle § 19a odst. 3 písm. a) a b) zákona č. 22/1997 Sb., kterého se dopustil tím, že dle zjištění z kontroly provedené dne 26.9.2011 a 14.11.2011 v postavení dovozce uvedl nabídkou k prodeji a prodejem na provozovně DEFO, Kolbenova 39, Praha 9, na trh elektrická svítidla (lampičku MA 1122M, závěsné stropní svítidlo 2547-12, stropní svítidlo 9699/16 a lampičku LED s transformátorem TD-1001/B) stanovená dle nařízení vlády č. 17/2003 Sb. a v případě dvou posledně uvedených i dle nařízení vlády č. 616/2006 Sb., se stanoveným označením CE, které bylo v rozporu s § 13 cit. zákona, neboť nebylo provedeno posouzení shody, a bez ES prohlášení o shodě. V odůvodnění příkazu žalovaný uvedl, že žalobce dodatečně zaslal žalovanému své ES + EMC PROHLÁŠENÍ O SHODĚ č. 2010-08-22 ze dne 22.8.2010 k výrobkům osvětlení vnitřní a světelné zdroje (popsané pouze jako bytové osvětlení + světelné zdroje s čísly objednávek) odvolávající se na přiložené certifikáty a zkušební protokoly, které byly vydány dvěma různým subjektům se sídlem ve třetí zemi, různým od dodavatele, k modelům/typům výrobků, které nelze identifikovat s kontrolovanými svítidly. Předložené dokumenty tak nelze akceptovat jako doklady o splnění povinností vyplývajících ze zákona o technických požadavcích na výrobky před uvedením kontrolovaných stanovených výrobků na trh. Jelikož žalobce porušil § 13 odst. 1 a 2 zákona č. 22/1997 Sb., dopustil se výše uvedeným jednáním správního deliktu popsaného výše, a proto mu byla uložena pokuta ve výši 100.000,- Kč.

Proti uvedenému příkazu podal žalobce dne 28.2.2012 odpor. Z tohoto důvodu byl předmětný příkaz zrušen a ve správním řízení bylo dále pokračováno.

Dne 11.5.2012 vydal inspektorát ČOI Středočeský a hl. m. Praha rozhodnutí č.j. 12/1836/11/22, kterým uložil žalobci pokutu ve výši 100.000,- Kč za správní delikt dle § 19a odst. 3 písm. a) a b) zákona č. 22/1997 Sb., kterého se dopustil tím, že v postavení dovozce uvedl na trh výše uvedená elektrická svítidla se stanoveným označením CE, které je v rozporu s § 13 zákona o technických požadavcích na výrobky, neboť nebylo provedeno posouzení shody, a bez ES prohlášení o shodě. V odůvodnění uvedl, že kontrolou provedenou dne 26.9.2011 a 14.11.2011 v provozovně žalobce bylo pracovníky ČOI zjištěno, že žalobce v postavení dovozce uvedl nabídkou k prodeji a prodejem v kontrolované provozovně na trh

výše uvedená elektrická svítidla, která byla opatřena označením CE ve smyslu zákona č. 22/1997 Sb. podle nařízení vlády č. 17/2003 Sb., a nařízení vlády č. 616/2006 Sb. U těchto výrobků však nebylo doloženo posouzení shody a nebylo k nim vydáno ES prohlášení o shodě. Označení CE na kontrolovaných stanovených svítidlech je tak v rozporu s § 13 cit. zákona. Žalobce dodatečně zaslal orgánu dozoru své „ES + EMC PROHLÁŠENÍ O SHODĚ č. 2010-08-22“ ze dne 22.8.2010 k výrobkům osvětlení vnitřní a světelné zdroje (popsané pouze jako bytové osvětlení + světelné zdroje s čísly objednávek) odvolávající se na přiložené certifikáty a zkušební protokoly (vydány dvěma různým subjektům se sídlem ve třetí zemi, různým od dodavatele) k modelům/typům výrobků, které nelze identifikovat s kontrolovanými svítidly. Předložené dokumenty nelze akceptovat jako doklady o splnění povinností vyplývajících ze zákona o technických požadavcích na výrobky před uvedením kontrolovaných stanovených výrobků na trh. Uvedením výše popsaných svítidel na trh porušil žalobce § 13 odst. 1, 2 zákona č. 22/1997 Sb. a dopustil se správního deliktu podle § 19a odst. 3 písm. a) a b) téhož zákona. Účastníku řízení byla uložena příkazem č.j. 12/1836/1 I/P/22 ze dne 17.2.2012 pokuta ve výši 100.000,- Kč a povinnost nahradit náklady řízení dle § 79 odst. 5 správního řádu ve výši 1.000,- Kč. Proti vydanému příkazu doručenému dne 12.2.2012, podal žalobce v zákonné lhůtě odpor, kterým se příkaz ze zákona ruší a v řízení se pokračuje. V odůvodnění odporu žalobce namítal nezákonnost, jakož i nedůvodnost napadeného příkazu. Měl za to, že se správního deliktu, který je mu kladen za vinu, nedopustil. Dle názoru žalobce byly všechny zákonem požadované podmínky při prodeji svítidel dodrženy. Na základě výzvy správního orgánu žalobce svá tvrzení dodatečně doložil stejnými již výše uvedenými doklady orgánu dozoru poskytnutými v rámci kontroly. Ve vyjádření ze dne 2.4.2012 ke správnímu řízení žalobce nesouhlasil se závěry ČOI, kontrolní řízení považoval za nedostatečné a neúplné, uváděl, že již v průběhu řízení doložil prohlášení o shodě k jednotlivým výrobkům, která jsou ve vztahu k posuzovaným výrobkům identifikovatelná. Předložil i potvrzení výrobce o tom, že výrobky splňují podmínky evropských norem a právem jsou označeny označením CE. Ke každému výrobku dodal prohlášení o shodě. Má-li ČOI zato, že opatření výrobku označením CE je v rozporu se zákonem a že je bez ES prohlášení o shodě, je její povinností toto prokázat. Žalobce navrhl, aby ČOI identifikovala jednotlivá prohlášené o shodě ve vztahu k jednotlivým výrobkům společně se zástupcem žalobce, namítl, že je povinna náležitě zjistit skutkový stav věci a poskytnout účastníkovi veškerou potřebnou součinnost. Odkázal na připojený CD nosič s platnými prohlášeními o shodě jednotlivých posuzovaných výrobků a na dokumenty předložené již v průběhu správního řízení.

Správní orgán prvního stupně uvedl, že tvrzení o nezákonnosti a nedůvodnosti napadeného příkazu, a o tom, že žalobce zákonem požadované podmínky při prodeji svítidel dodržel, považuje za účelová. Opětovně předložené doklady nemohl akceptovat jako důkaz splnění všech povinností dovozce před uvedením stanovených výrobků na trh. Kontrolní zjištění má správní orgán za dostatečné, právní kvalifikaci za správnou a odpovědnost žalobce za prokázanou. V rámci kontroly byly v souladu s oprávněním vyplývajícím z § 4 odst. 1 písm. c) zákona č. 64/1986 Sb. o České obchodní inspekci v platném znění (dále jen „zákon o ČOI“) po účastníku řízení jako osobě uvádějící na trh stanovené výrobky požadovány doklady o posouzení shody v rozsahu stanoveném příslušnými nařízeními vlády. Podle § 13 odst. 7 zákona č. 22/1997 Sb. je tyto doklady výrobce nebo dovozce povinen v období 10 let od ukončení výroby, dovozu nebo uvádění na trh na vyžádání poskytnout orgánu dozoru. Dokument „ES + EMC PROHLÁŠENÍ O SHODĚ č. 2010-08-22“ vydaný dne 22.8.2010 žalobcem v postavení dovozce postrádá identifikační údaje o výrobcu a o stanoveném výrobku, jehož shoda je tímto dokumentem deklarována, což jsou údaje, které ES prohlášení o shodě musí obsahovat dle § 3 odst. 2 nařízení vlády č. 17/2003 Sb. a dle § 4 odst. 3 nařízení vlády č. 616/2006 Sb. ve spojení s § 5 odst. 3 písm. a) nařízení vlády č. 616/2006 Sb. Osobou odpovědnou v Evropském společenství za uvedení výrobku na trh je jednoznačně žalobce, který je dovozcem kontrolovaných výrobků. Žalobce dále předložil Test Report č.

HST201009-3319-CE-E z testování svítidel na elektromagnetickou kompatibilitu týkající se modelů XYDB-960 48xMAX20W až XYDB-48 48xMAX20W, 220-240V~50/60Hz (který je zároveň jediným dokumentem na DVD přiloženém jako důkaz k vyjádření žalobce ze dne 2.4.2012). Dále ČOI zaslal dne 16.11.2011, tedy až po provedené kontrole, bílko předtisk prohlášení (tj. bezcenný list papíru) „EC Declaration of Conformity“ společnosti ze třetí země, která není totožná s výrobcem uvedeným na výše zmíněném Test Reportu, certifikáty elektrické bezpečnosti „Certificate of Conformity“ č. CEZMIOOOI-4 vystavené této společnosti a odvolávající se na zprávy č. ZM1000028-31, které však již přiloženy nebyly. Předložené certifikáty byly vydány k výrobkům pevná svítidla typ 1021S 3xMAX40W až 1040S 1xMAX40W, 748C 3xMAX40W až 788C 2xMAX40W, a 1040W 2xMAX40W až 835W MAX40W, 220-240V- 50/60Hz, a přenosná svítidla typ 763F3xMAX40W až 700F 3xMAX40W, 220-240V- 50/60Hz. Tyto dokumenty se tedy netýkají kontrolovaných výrobků elektrických svítidel lampička MA 1122M, závěsné stropní svítidlo KD 2547-12, stropní svítidlo 9699/16 a lampička LED s transformátorem TD-IOOI/B.

Správní orgán prvního stupně konstatoval, že není pravdou, že žalobce v průběhu řízení doložil prohlášení o shodě k jednotlivým výrobkům. Žalobce předložil jediný dokument „ES + EMC PROHLÁŠENÍ O SHODĚ č. 2010-08-22“ k obecně definovaným výrobkům *bytové osvětlení + světelné zdroje* specifikovaným čísly objednávek a postrádající náležitosti stanovené příslušnými nařízeními vlády. Není ani pravdou, že žalobce předložil potvrzení vystavené výrobcem, že tyto výrobky splňují podmínky evropských norem a jsou oprávněny být označeny označením CE a není pravdou, že žalobce ke každému výrobku označenému CE dodává prohlášení o shodě. Aby měl účastník řízení důvod se před uvedením stanovených výrobků nedomnívat, že by kterýkoliv výrobek nesplňoval technické požadavky stanovené podle § 12 odst. 1 písm. b) zákona č. 22/1997 Sb. a navíc ohrožoval zdraví, měl si od výrobce vyžádat příslušnou nařízením vlády stanovenou dokumentaci. Pokud žalobce skutečně obdržel od výrobce jednotlivých výrobků prohlášení o jejich kvalitě, jakož i prohlášení o jejich shodě s právními a technickými normami platnými na území EU, měl tyto dokumenty poskytnout orgánu dozoru. ČOI má za prokázané, že kontrolované výrobky byly na trh žalobcem uvedeny v rozporu se zákonem č. 22/1997 Sb., neboť žalobce v průběhu kontroly ani dosud v průběhu správního řízení nebyl sto poskytnout orgánu dozoru stanovené doklady, ač k tomu byl opakovaně vyzván. Opatření výrobku českým návodem k použití a instalaci s doporučením odborného subjektu k této instalaci neznamena, že žalobce jako prodejce splnil všechny své zákonné povinnosti. Označené důkazy (nosič elektronických dat, předložené dokumenty) jsou vyhodnoceny výše. Provedení důkazu dotazem orgánu dozoru u výrobce není vzhledem k jeho předpokládané lokaci možné.

K dalším námitkám žalobce ve vyjádření ze dne 2.4.2012 správní orgán prvního stupně uvedl, že žalobce předložil Test Report vydaný subjektem ze třetí země (Ganzhou Huesent Testing Service Co., Ltd.) výrobcí ve třetí zemi (Zhongshan Xing Yu Da Bang Lihgting Co., Ltd.) o zkoušení svítidel typů nekorespondujících s kontrolovanými výrobky. Dále předložil formulář ES prohlášení o shodě společnosti sídlící ve třetí zemi (Zhongshan City Summer Science & Technology Lighting Co., Ltd.) a Certifikáty shody vydané této společnosti dalším subjektem sídlícím ve třetí zemi (Guangzhou Electrical Safety Testing Institute) k výrobkům typů nekorespondujících s výše uvedeným Test Reportem ani s typy kontrolovaných výrobků. Tvzení ČOI o nemožnosti identifikovat žalobcem předložené doklady k jednotlivým modelům (typům) není nepodložené, ale vychází ze skutečnosti, že modely (typy) výrobků, ke kterým byly účastníkem předloženy doklady, se neshodují s modely (typy) kontrolovaných výrobků uváděných žalobcem na trh. K předložení relevantních dokladů ke kontrolovaným výrobkům byl žalobce vyzván v kontrolním protokolu ze dne 26.9.2011 (se kterým byl seznámen dne 5.10.2011) a dopisy doručenými

dne 23.3.2012 a 15.3.2012. Z nedostatečného šetření nelze ČOI vinit. Dle názoru správního orgánu byla žalobci poskytnuta veškerá potřebná součinnost k prokázání jeho tvrzení. ČOI se zabývala všemi důkazy, důkazy poskytnuté žalobcem však nesvědčí o tom, že byly splněny všechny povinnosti stanovené pro uvedení kontrolovaných výrobků na trh. ČOI postupovala v souladu se zákonem o ČOI: § 4 odst. 1 tohoto zákona opravňuje inspektory pověřené plněním jejich kontrolních úkolů mj. vstupovat do objektů výrobce, dovozce nebo distributora a vyžadovat předložení příslušné dokumentace a poskytnutí pravdivých informací. Žalobcem opakovaně předložené doklady nejsou v rozsahu stanoveném příslušnými nařízeními vlády a netýkají se kontrolovaných výrobků. Nelze je tedy orgánem dozoru akceptovat jako důkaz splnění povinností osoby odpovědné za uvedení těchto stanovených výrobků na trh. Uvedení stanovených výrobků na trh bez stanovených dokumentů, případně s označením a s dokumenty v rozporu s § 13 zákona č. 22/1997 Sb. je tímto zákonem kvalifikováno jako správní delikt a žalobce se svým jednáním takového správního deliktu dopustil. Správní orgán rozhoduje na základě vyhodnocení všech kontrolou zjištěných skutečností a zajištěných důkazů doložených ve spisových materiálech. ČOI neprokazovala, že by kterýkoliv z kontrolovaných výrobků byl vadný, potažmo nebezpečný. Žalobce jednal protiprávně již tím, že uvedl na trh stanovené výrobky bez stanovených dokumentů. Žalobcem označené důkazy v jeho prospěch nesvědčí, neboť prohlášení o shodě a certifikace se netýkají kontrolovaných výrobků. CD nosič (přiložené DVD) neobsahuje platná prohlášení o shodě, jak tvrdí žalobce, ale již jednou předloženou zprávu z testování nějakých jiných svítidel na elektromagnetickou kompatibilitu. Předložené prohlášení o shodě neobsahovalo povinné identifikační údaje o výrobcí nebo zplnomocněném zástupci, přičemž je všeobecným požadavkem podle bodu 1 písm. b) přílohy č. 2 nařízení vlády č. 17/2003 Sb. uvést jméno nebo název osoby, která je výrobcem, zřetelně na výrobku, případně na jeho obalu. Osobou odpovědnou za uvedení výrobku na trh je žalobce, výrobce není kontrolovanou osobou. ČOI na základě § 2 odst. 1 zákona o ČOI kontroluje právnické a fyzické osoby prodávající nebo dodávající výrobky a zboží na vnitřní trh, poskytující služby nebo vyvíjející jinou podobnou činnost na vnitřním trhu. Kdo je skutečným výrobcem kontrolovaných výrobků (případně zplnomocněným zástupcem) účastník řízení nijak nedoložil, ale na základě předložených nabývacích dokladů správní orgán předpokládá, že kontrolované výrobky pocházejí od výrobce ze třetí země.

Při stanovení výše pokuty přihlédl správní orgán prvního stupně v souladu s § 19b odst. 2 zákona č. 22/1997 Sb. k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán. Způsob spáchání zjištěného správního deliktu vyplývá z výše uvedených skutečností: účastník řízení v postavení dovozce uváděl stanovené výrobky na trh, aniž si ověřil, zda jsou splněny všechny povinnosti vyplývající ze zákona o technických požadavcích na výrobky. Pokutu uložil při spodní hranici zákonné sazby v původně určené výši, tato výše odpovídá kritériím stanoveným zákonem o technických požadavcích na výrobky a dostatečně plní i svou preventivní a represivní úlohu. Přijaté řešení je podle ust. § 2 správního řádu v souladu s veřejným zájmem, odpovídá okolnostem daného případu a nevzniknou nedůvodné rozdíly při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů. Pokuta odpovídá i zásadě přiměřenosti uplatňované ve správním řízení, přičemž že sankce za protiprávní jednání musí s sebou nést přiměřeně citelný zásah do majetkové sféry účastníka.

O odvolání, které žalobce proti uvedenému rozhodnutí prvního stupně podal, rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím.

Z podnětu podané žaloby soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních námitek, jimiž je vázán. Vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl

v době rozhodování správního orgánu, jak soudu ukládá § 75 s.ř.s. O žalobě soud rozhodl dle § 51 odst. 1 s.ř.s. bez nařízení ústního jednání, neboť na výzvu soudu žalobce ani žalovaný výslovně neuvedli, že s tímto zamýšleným postupem nesouhlasí.

Soud vycházel z těchto podstatných skutečností:

Podle § 12 odst. 1 písm. b) zákona č. 22/1997 Sb. vláda nařízeními stanoví technické požadavky na stanovené výrobky, které musí tyto výrobky splňovat, aby mohly být uvedeny na trh, popřípadě do provozu, a změny souvisejících ustanovení vyhlášek (technických předpisů) vydaných ministerstvy a jinými ústředními správními úřady, pokud by vznikl rozpor s nařízeními vlády.

Podle § 13 odst. 1 zákona č. 22/1997 Sb., stanovený výrobek může být uveden na trh nebo, u výrobků stanovených nařízením vlády, uveden do provozu pouze za předpokladu, že splňuje technické požadavky stanovené podle § 12 odst. 1 písm. b), po posouzení shody postupem stanoveným podle § 12 odst. 3 a jsou-li splněny podmínky uvedené v odstavci 2. Pokud se dovozce před uvedením stanoveného výrobku na trh domnívá nebo má i jen důvod se domnívat, že tento výrobek nesplňuje technické požadavky stanovené podle § 12 odst. 1 písm. b) a navíc ohrožuje zdraví, informuje o tom u výrobků stanovených nařízením vlády příslušný orgán dozoru a výrobce.

Podle § 13 odst. 2 zákona č. 22/1997 Sb., stanovený výrobek, má-li být uveden na trh, popřípadě do provozu, musí nebo může být v rozsahu a za podmínek stanovených nařízením vlády opatřen stanoveným označením, dalšími označeními, a pokud tak stanoví nařízení vlády, musí být k němu vydáno nebo přiloženo ES prohlášení o shodě nebo jiný dokument.

Podle § 13 odst. 3 zákona č. 22/1997 Sb., označení CE na stanoveném výrobku vyjadřuje, že výrobek splňuje technické požadavky stanovené ve všech nařízeních vlády, které se na něj vztahují a které toto označení stanovují nebo umožňují, a že byl při posouzení jeho shody dodržen stanovený postup.

Podle § 13 odst. 7 zákona č. 22/1997 Sb., doklady o posouzení shody v rozsahu stanoveném nařízením vlády je výrobce nebo dovozce povinen v období 10 let od ukončení výroby, dovozu nebo uvádění na trh na vyžádání poskytnout orgánu dozoru. Tato doba může být nařízením vlády určena odchylně.

Podle § 19a odst. 3 zákona č. 22/1997 Sb., výrobce, dovozce, zplnomocněný zástupce nebo distributor se dopustí správního deliktu tím, že uvede na trh nebo do provozu anebo distribuuje stanovené výrobky

a) bez označení CE nebo jiného stanoveného označení nebo dokumentu stanoveného nařízením vlády,

b) s označením nebo dokumentem, které jsou v rozporu s § 13.

Podle § 19a odst. 5 zákona č. 22/1997 Sb., ve znění do 30.6.2013, za správní delikt se uloží pokuta do

a) 50.000.000,- Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 3.

Podle § 19b odst. 2 zákona č. 22/1997 Sb., při určení výše pokuty se přihlédne k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán.

Podle § 2 odst. 1 tehdy platného nařízení vlády č. 17/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na elektrická zařízení nízkého napětí, *elektrické zařízení může být uvedeno na trh pouze tehdy, splňuje-li technické požadavky uvedené v příloze č. 2 k tomuto nařízení (dále jen „základní požadavky“), bylo-li vyrobeno v souladu se správnou technickou praxí z hlediska zásad bezpečnosti platných v Evropských společenstvích a neohroží-li při správné instalaci a údržbě a používání k účelu, pro který bylo vyrobeno, bezpečnost osob, domácích a hospodářských zvířat nebo majetek.*

Podle § 3 odst. 1 nařízení vlády č. 17/2003 Sb. *elektrické zařízení lze uvést na trh pouze poté, co je posouzena jeho shoda s požadavky uvedenými v § 2 odst. 1 postupem vnitřní kontroly výroby podle přílohy č. 3 k tomuto nařízení a výrobce nebo zplnomocněný zástupce je opatří označením CE a vydá ES prohlášení o shodě.*

Podle bodu 1 příl. 3 nařízení vlády č. 17/2003 Sb. *vnitřní kontrola výroby je postup, při němž výrobce nebo jeho zplnomocněný zástupce, který plní povinnosti podle bodu 2, zajišťuje a prohlašuje, že elektrické zařízení splňuje požadavky tohoto nařízení, které se na ně vztahují. Výrobce nebo jeho zplnomocněný zástupce musí opatřit každý výrobek označením CE a vypracovat písemné prohlášení o shodě.*

Podle bodu 2 příl. 3 nařízení vlády č. 17/2003 Sb. *výrobce musí vypracovat technickou dokumentaci popsanou v bodě 3 a buď on nebo jeho zplnomocněný zástupce ji musí uchovávat na území Evropského společenství tak, aby byla k dispozici orgánu dozoru po dobu nejméně 10 let od ukončení výroby elektrického zařízení.*

V případě, že výrobce není usazen v některém členském státě Evropské unie ani neexistuje zplnomocněný zástupce, připadá tato povinnost osobě, která uvádí elektrické zařízení na trh.

Podle bodu 4 příl. 3 nařízení vlády č. 17/2003 Sb. *výrobce nebo jeho zplnomocněný zástupce uchovává s technickou dokumentací kopii prohlášení o shodě.*

Podle § 3 odst. 1 tehdy platného nařízení vlády č. 616/2006 Sb., o technických požadavcích na výrobky z hlediska jejich elektromagnetické kompatibility, *zařízení může být uvedeno na trh nebo do provozu pouze, je-li provedeno tak, aby za předpokladu, že je řádně instalováno, udržováno a používáno pro účely, pro které je určeno, splňovalo požadavky tohoto nařízení.*

Podle § 4 odst. 1 nařízení vlády č. 616/2006 Sb. *posuzování shody se základními požadavky podle § 2 odst. 1 se provede postupem stanoveným v příloze č. 2 k tomuto nařízení. Výrobce nebo jeho zplnomocněný zástupce může užít rovněž postup podle přílohy č. 3 k tomuto nařízení. Shodu přístroje osvědčí výrobce nebo jeho zplnomocněný zástupce vydáním ES prohlášení o shodě a opatřením přístroje označením CE podle § 5 odst. 1 a 2.*

Podle § 4 odst. 2 nařízení vlády č. 616/2006 Sb. *doklady o posouzení shody (§ 13 odst. 7 zákona) zahrnují ES prohlášení o shodě (§ 13 odst. 2 zákona) a technickou dokumentaci podle odstavce 4.*

Podle bodu 3 příl. 2 nařízení vlády č. 616/2006 Sb. *výrobce zpracuje technickou dokumentaci podle ustanovení v § 4 odst. 4 prokazující shodu přístroje se základními požadavky tohoto nařízení.*

Podle bodu 4 příl. 2 nařízení vlády č. 616/2006 Sb. *výrobce nebo jeho zplnomocněný zástupce uchovává technickou dokumentaci pro potřebu příslušných orgánů alespoň po dobu deseti let od ukončení výroby daného přístroje.*

Podle bodu 5 příl. 2 nařízení vlády č. 616/2006 Sb. *výrobce nebo jeho zplnomocněný zástupce potvrdí u přístroje vydáním ES prohlášení o shodě splnění všech příslušných základních požadavků.*

Podle bodu 6 příl. 2 nařízení vlády č. 616/2006 Sb. *výrobce nebo jeho zplnomocněný zástupce uchovává ES prohlášení o shodě pro potřeby příslušných orgánů po dobu deseti let od ukončení výroby daného přístroje.*

Podle bodu 7 příl. 2 nařízení vlády č. 616/2006 Sb. *pokud výrobce není usazen v Evropském společenství ani neexistuje jeho zplnomocněný zástupce, odpovídá za uchovávání ES prohlášení o shodě a technické dokumentace pro potřeby příslušného orgánu osoba, která v Evropském společenství uvádí přístroj na trh.*

Žalobce v žalobě nespороval, že jako dovozce uvedl ve své provozovně na trh posuzovaná svítidla, tj. lampičku MA 1122M, závěsné stropní svítidlo 2547-12, stropní svítidlo 9699/16 a lampičku LED s transformátorem TD-1001/B, na kterých bylo uvedeno označení CE. Výslovně nespороval ani to, že měl jako dovozce uvádějící na trh zařízení, jejichž výrobce není usazen v Evropském společenství, povinnost dozorovému orgánu poskytnout doklady týkající se posouzení shody dle požadavků nařízení vlády č. 17/2003 Sb. a č. 616/2006 Sb.

Soud především konstatuje, že před uvedením tzv. stanovených výrobků na trh EU musí proběhnout posouzení shody s příslušnými požadavky technických předpisů, což zahrnuje též vypracování technické dokumentace v rozsahu vymezeném příslušným nařízením vlády. Proces posouzení shody je završen vydáním ES prohlášení o shodě a umístěním označení shody CE na výrobek. Zároveň podle § 13 odst. 7 zákona č. 22/1997 Sb. platí, že doklady o posouzení shody v rozsahu stanoveném nařízením vlády je výrobce nebo dovozce povinen v období 10 let od ukončení výroby, dovozu nebo uvádění na trh na vyžádání poskytnout orgánu dozoru. Pro výrobky stanovené jako elektrická zařízení nízkého napětí byla tato povinnost rovněž upravena v bodu 2 přílohy 3 nařízení vlády č. 17/2003 Sb., dle něhož platilo, že výrobce musel vypracovat technickou dokumentaci popsanou v bodě 3 a buď on nebo jeho zmocněný zástupce ji uchovávat na území ES tak, aby byla orgánu dozoru k dispozici nejméně po dobu 10 let, přičemž v případě, že výrobce nebyl usazen v některém členském státě EU a neexistoval jeho zplnomocněný zástupce, připadla tato povinnost osobě, která *uváděla elektrické zařízení na trh*. Pro výrobky stanovené z hlediska elektromagnetické kompatibility byla obdobná povinnost upravena bodu 7 přílohy č. 2 nařízení vlády č. 616/2006 Sb., dle něhož pokud výrobce nebyl usazen v ES a neexistoval jeho zplnomocněný zástupce, odpovídala za uchovávání ES prohlášení o shodě a technické dokumentace pro potřeby příslušného orgánu osoba, která *v ES uváděla přístroj na trh*. Povinnost uchovávat technickou dokumentaci a ES prohlášení o shodě a na vyžádání tyto doklady poskytnout orgánu dozoru tedy v daném případě, kdy výrobce nebyl usazen v EU a neexistoval jeho zplnomocněný zástupce, připadala žalobci.

Žalobce správnímu orgánu předložil „ES + EMC PROHLÁŠENÍ O SHODĚ“ č. 2010-08-22 ze dne 22.8.2010 vydané samotný žalobcem, a to k výrobkům popsaným pouze obecně jako *bytové osvětlení + světelné zdroje* s uvedením čísel objednávek, a odvolávající se na přiložené certifikáty a zkušební protokoly. Dále předložil „Verification of Conformity“ (Test Report) č. HST201009-3319-CE-E ze dne 15.8.2010 z testování svítidel týkající se modelů XYDB-960 48xMAX20W až XYDB-48 48xMAX20W, 220-240V~50/60Hz, nepodepsaný a nedatovaný „EC Declaration of Conformity“ společnosti Zhonshan City Summer Science & Technology Lighting Co., Ltd. z Číny, která není totožná s výrobcem uvedeným na výše zmíněném Test Reportu, „Certificate of Conformity“ z dubna 2010

vystavené Zhonshan City Summer Science & Technology Lighting Co., Ltd. z Číny č. CEZM10002 vydaný k výrobkům pevná svítidla typ 748C 3xMAX40W až 788C 2xMAX40W, 220-240V~ 50/60Hz, č. CEZM10003 vydaný k výrobkům pevná svítidla typ 1040W 2xMAX40W až 835W MAX40W, 220-240V~ 50/60Hz, č. CEZM10004 vydaný k výrobkům přenosná svítidla typ 763F3xMAX40W až 700F 3xMAX40W, 220-240V~ 50/60Hz a č. CEZM10001 vydaný k výrobkům pevná svítidla typ 1021S 3xMAX40W až 1040S 1xMAX40W, 220-240V~ 50/60Hz. Listiny „Certificate of Conformity“ se odvolávaly na zprávy č. ZM1000029, č. ZM1000030, č. ZM1000031 a č. ZM1000028, které však nebyly přiloženy.

Spolu s odvoláním pak žalobce správnímu orgánu předložil „Protokol o zkoušce“ č. 202516-01/01 ze dne 23.5.2012 vydaný Elektrotechnickým zkušebním ústavem, s.p. k výrobku halogenové svítidlo, typ XYDB-1 – XYDB-48.

Podle § 13 odst. 3 zákona č. 22/1997 Sb. platí, že *označení CE na stanoveném výrobku vyjadřuje, že výrobek splňuje technické požadavky stanovené ve všech nařízeních vlády, které se na něj vztahují a které toto označení stanovují nebo umožňují, a že byl při posouzení jeho shody dodržen stanovený postup*. Posouzení shody postupem stanoveným podle § 12 odst. 3 zákona č. 22/1997 Sb. a vydání ES prohlášení o shodě bylo dle § 13 odst. 1, odst. 2 zákona č. 22/1997 Sb. ve spojení s § 3 odst. 1 nařízení vlády č. 17/2003 Sb. a § 4 odst. 1 nařízení vlády č. 616/2006 Sb. podmínkou pro uvedení předmětných posuzovaných výrobků na trh.

Soud po přezkoumání žalobcem předložených dokumentů dospěl shodně se správním orgánem k závěru, že tyto dokumenty neprokazují, že u posuzovaných výrobků, tj. lampičky MA 1122M, závěsného stropního svítidla 2547-12, stropního svítidla 9699/16 a lampičky LED s transformátorem TD-1001/B, bylo před jejich uvedením na trh ČR, provedeno posouzení shody a vydáno ES prohlášení o shodě.

Dokument „ES + EMC PROHLÁŠENÍ O SHODĚ“ č. 2010-08-22 ze dne 22.8.2010, který vydal sám žalobce (ačkoli dle § 3 odst. 1 nařízení vlády č. 17/2003 i dle § 4 odst. 1 nařízení vlády č. 616/2006 Sb. vydává ES prohlášení o shodě výrobce, příp. jeho zplnomocněný zástupce), neobsahuje identifikační údaje o výrobcu a o stanoveném výrobku, jehož shoda je tímto dokumentem deklarována, jak požadují ustanovení § 3 odst. 2 písm. a) a c) nařízení vlády č. 17/2003 Sb. a § 4 odst. 3 písm. b) a c) nařízení vlády č. 616/2006 Sb. Protokol o zkoušce č. 202516-01/01 byl vydán dne 23.5.2012, tedy až po provedení kontroly dne 26.9.2011 a 14.11.2011, tj. i po uvedení posuzovaných výrobků na trh, nelze jím tedy prokázat provedení posouzení shody posuzovaných výrobků před jejich uvedením na trh; kromě toho se číselné označení typu výrobku, k němuž byl protokol o zkoušce vydán, neshoduje s žádným z posuzovaných výrobků. Ostatní výše uvedené dokumenty předložené žalobcem byly vydány k výrobkům, které nelze ztotožnit s žádným z posuzovaných výrobků (označení výrobků uvedených v těchto dokumentech se neshodují s označením posuzovaných výrobků).

Správní orgány tedy podle mínění soudu správně vyhodnotily, že žalobcem předložené doklady neprokazují, že k posuzovaným výrobkům bylo v době před jejich uvedením na trh provedeno posouzení shody a vydáno ES prohlášení o shodě a že jejich označení CE je v souladu s § 13 zákona č. 22/1997 Sb.

Soud neshledal důvodnou ani žalobní námitku, že si správní orgány neopatřily dostatečný podklad rozhodnutí a nevyčerpaly všechny možnosti pro objasnění žalobcem

doložených listin. Správní orgány mají podle § 3 správního řádu postupovat tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Správní orgán 1. stupně takto postupoval, když po žalobci v rámci kontroly dne 26.9.2011 požadoval předložení dokladů osvědčujících provedení posouzení shody výrobků v rozsahu nařízení vlády č. 17/2003 Sb., resp. i nařízení vlády č. 616/2006 Sb. (ES prohlášení o shodě, podkladovou technickou dokumentaci a další doklady použité při posouzení shody). Podle § 4 odst. 1 písm. f) zákona č. 64/1986 Sb., o České obchodní inspekci, ve znění do 30.4.2014, byli pracovníci České obchodní inspekce pověřeni plněním jejich kontrolních úkolů (dále jen "inspektoři") *při kontrole oprávnění vstupovat do objektů výrobce, dovozce nebo distributora a vyžadovat předložení příslušné dokumentace a poskytnutí pravdivých informací*; pracovníci správního orgánu prvního stupně tedy postupovali v rámci svých zákonných pravomocí.

O možnosti navrhopvat a předkládat další důkazy, příp. činit jiné návrhy, byl žalobce dále opakovaně poučen dopisem správního orgánu prvního stupně ze dne 9.3.2012 a 21.3.2012 (upozornění o shromáždění podkladů potřebných k rozhodnutí a vyhovění žádosti žalobce o prodloužení lhůty k vyjádření a předložení důkazních návrhů).

Bylo tedy na žalobci správním orgánem požadované dokumenty předložit, což ale žalobce neučinil a závěr správního orgánu, že žalobce posuzované výrobky uvedl na trh ČR bez ES prohlášení o shodě a že označení CE uvedené na posuzovaných výrobcích je v rozporu s § 13 odst. 3 zákona č. 22/1997 Sb., je tedy oprávněný. Tvrzení žalobce, že správní orgán byl povinen v součinnosti s žalobcem vyjasnit obsah předkládaných listin, nelze přisvědčit, neboť jakékoli ústní vyjádření žalobce by nedostatky, příp. absenci potřebných dokladů nemohlo zhojit. Důvodná nemůže být ani žalobní námitka, že správní orgán neprovedl žalobcem navrhovaný dotaz na výrobce posuzovaných výrobků. Technická dokumentace a ES prohlášení o shodě musí být vypracovány před uvedením výrobku na trh a bylo na žalobci, aby si předem ověřil, že k řádnému posouzení shody skutečně došlo, a aby byl schopen provedení řádného posouzení shody na žádost orgánu dozoru doložit. Pokud žalobce přesto potřebné doklady neměl dispozici, bylo na něm, nikoli na správním orgánu, tyto doklady si od výrobce vyžádat a správnímu orgánu je předložit.

Důvodná není ani žalobní námitka, že správní orgány provedené důkazy hodnotily jednostranně v neprospěch žalobce, čímž podle žalobce porušily zásadu rovného zacházení a povinnost šetřit zákonem zaručená práva žalobce. Správní orgány podle soudu provedené důkazy hodnotily objektivně a závěr, k němuž na základě hodnocení těchto důkazů došly, byl řádně zdůvodněn. K namítanému porušení zásady rovného zacházení a povinnosti šetřit žalobcova práva nedošlo.

K žalobní námitce nepřiměřenosti pokuty a jejího likvidačního charakteru městský soud poukazuje na usnesení rozšířeného senátu ze dne 20.4.2010, č.j. 1As 9/2008-133, kdy Nejvyšší správní soud konstatoval: „*Správní orgán se tedy nebude muset při ukládání pokuty za jiné správní delikty, u nichž zákon neupravuje zvláštní kritérium v podobě osobních a majetkových poměrů pachatele, zabývat podrobným zjišťováním těchto poměrů tam, kde bude s ohledem na výši do úvahy přicházející pokuty a na základní poznatky o osobě pachatele, které vyplynuly z dosavadního průběhu správního řízení, zřejmé, že nehrozí existenční ohrožení pachatele či jeho podnikání.*“

Podle § 19b odst. 2 zákona č. 22/1997 Sb., *při určení výše pokuty se přihlédne k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán.* Zákon tedy kritérium osobních a majetkových poměrů

pachatele nestanoví. Žalobce, který je právnickou osobou, v rámci správního řízení netvrdil ohrožení jeho podnikání v důsledku ukládané sankce a taková skutečnost nevyplynula ani z průběhu správního řízení. Podle § 19a odst. 5 písm. a) zákona č. 22/1997 Sb. ve znění do 30.6.2013 (v pozdějším znění dle odst. 6/), lze za předmětný správní delikt uložit pokutu do výše 50.000.000,- Kč. Žalobci uložená pokuta ve výši 100 000,- Kč tedy byla uložena při spodní hranici zákonné sazby. Za dané situace správní orgán ve smyslu citovaného usnesení rozšířeného senátu NSS nepochybil, pokud se nezabýval majetkovými poměry žalobce a žalobní námitka, že správní orgán neprovedl šetření majetkových poměrů žalobce, proto není důvodná.

Pokutu uloženou při samé spodní hranici sazby nelze považovat za nepřiměřeně vysokou, jak žalobce rovněž namítá. Zdůvodnění výše ukládané pokuty správním orgánem prvního stupně doplnil žalovaný, který poukázal na to, že inspekční šetření se týkalo jen 4 druhů výrobků a nedošlo k reálné škodě na zdraví či majetku, nicméně uvádění nedostatečně prověřených elektrických zařízení na trh představuje rizikový faktor, přičemž závažnost správního deliktu zvyšuje i to, že z kontrolovaných výrobků nevyhověl ani jediný, neboť ani u jednoho nebylo předepsaným způsobem doloženo posouzení shody před uvedením na trh EU. Přes skutečnost, že se jedná o první zjištění deliktu tohoto druhu, žalovaný neshledal důvody pro snížení uložené pokuty. Výše uložené pokuty byla podle mínění soudu zdůvodněna zcela postačujícím způsobem a soud se s tímto odůvodněním ztotožňuje.

Teprve v podané žalobě žalobce uplatnil tvrzení, že výše uložené pokuty je pro žalobce likvidační, a uvedl, že je tomu tak s ohledem na nyní probíhající ekonomický útlum a na to, že žalobce musí hradit své provozní náklady a závazky svým zaměstnancům. Ani v žalobě tedy žalobce neuvedl žádné konkrétní okolnosti, na jejichž základě by bylo možné dojít k závěru, že pokuta uložená při samé spodní hranici sazby ve výši 100 000,- Kč by mohla vést k ohrožení podnikatelské činnosti žalobce.

Jak soud uvedl již shora, správní orgány ve svých rozhodnutích zcela postačujícím způsobem odůvodnily uložení pokuty ve výši 100.000,- Kč. Soud se s odůvodněním výše pokuty ztotožňuje a neshledává důvod pro její snížení, neboť výši této pokuty s ohledem na okolnosti případu popsané v odůvodnění vydaných rozhodnutí a na skutečnost, že pokuta byla uložena při spodní hranici zákonné sazby, nelze podle soudu posoudit jako zjevně nepřiměřenou ve smyslu § 78 odst. 2 s.ř.s. (dle něhož *rozhoduje-li soud o žalobě proti rozhodnutí, jímž správní orgán uložil trest za správní delikt, může soud, nejsou-li důvody pro zrušení rozhodnutí podle odstavce 1, ale trest byl uložen ve zjevně nepřiměřené výši, upustit od něj nebo jej snížit v mezích zákonem dovolených, lze-li takové rozhodnutí učinit na základě skutkového stavu, z něhož vyšel správní orgán, a který soud případně vlastním dokazováním v nikoli zásadních směrech doplnil, a navrhl-li takový postup žalobce v žalobě*).

Proto soud návrhu žalobce na moderaci uložené pokuty nevyhověl.

Protože soud neshledal žalobu důvodnou, zamítl ji dle § 78 odst. 7 s.ř.s.

O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků řízení nemá právo na jejich náhradu, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a úspěšnému žalovanému náklady řízení před soudem nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 28. července 2016

JUDr. Eva Pechová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Sylvie Kosková